

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 15^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ 1945

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΑΛΗ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Τὸν **Γραμματέα τῶν Πρακτικῶν** κ. Σ. Κουγέα *ἀσθενοῦντα*, ἀναπληροῖ ὁ κ. **Ι. Καλιτσουνάκης**, γραμματεὺς τῆς τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ

Ὁ Πρόεδρος ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας **Κωνσταντίνου Κουρουνιώτου**, συμβάντα τὴν 24^{ην} Φεβρουαρίου 1945 καὶ λέγει τὰ ἑξῆς:

Μετὰ βαθυτάτης λύπης ἀγγέλλω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸν θάνατον τοῦ μέλους αὐτῆς Κωνσταντίνου Κουρουνιώτου ἐπισυμβάντα τὴν 24^{ην} τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου. Ὁ Κωνστ. Κουρουνιώτης, ἐπιφανὴς ἀρχαιολόγος, ἐσπούδασε τὴν ἀρχαιολογίαν εἰς Γερμανίαν καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου. Διορισθεὶς ἀρχικῶς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων διετέλεσεν εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, χρηματίσας ἔφορος Ὀλυμπίας, ἔφορος Ἀιτικῆς, ἔφορος ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ, διευθυντὴς ὕστερον τοῦ αὐτοῦ Μουσείου, διευθυντὴς τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ κατὰ τὸ 1921-1922 καὶ διευθυντὴς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Ἦτο μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν τῆς Γοτιγγῆς καὶ ἐπίτιμος πανεπιστημιακὸς πολίτης τῆς Ἰένης. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1929 ἐξελέγη τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας εἰς πλήρωσιν τῆς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Καββαδία κενωθείσης θέσεως ἐν τῇ τάξει τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν. Τὸ ἔργον τοῦ Κωνστ. Κουρουνιώτου δύναται νὰ διακριθῇ εἰς τὴν συγγραφικὴν του δρᾶσιν, εἰς τὴν ἐνέργειαν διαφόρων κατὰ καιροὺς ἐπιτυχῶν ἀνασκαφῶν καὶ εἰς τὴν ὀργάνωσιν

διαφόρων Μουσείων τοῦ Κράτους. Τὸ συγγραφικόν του ἔργον εἶναι πλουσιώτατον, ἄνω δὲ τῶν 60 ἀρχαιολογικὰ μελέται αὐτοῦ εἶδον τὸ φῶς καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ξένῃ, ἰδίως εἰς Ἀγγλικά καὶ Γερμανικά περιοδικά, ἐκ τῶν ὁποίων ὅλως ἰδιαιτέρως ἐπιστημονικὴν ἀξίαν ἔχουν πλὴν ἄλλων αἱ περὶ Ἐλευσίνος ἐργασίαι του. Τὸ εἰς τὰς ἀνασκαφὰς ἀναγόμενον ἔργον τοῦ Κουρουνιώτου συνίσταται εἰς τὴν ἀνασκαφὴν τῆς Ἐρετρίας καὶ τὴν αὐτόθι ἀνακάλυψιν τοῦ ναοῦ τοῦ Δαφνηφόρου Ἀπόλλωνος, εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ Λυκαίου ὄρους ἐρεῦνας του στρεφομένης περὶ τὸν Βωμὸν τοῦ Λυκαίου Διὸς καὶ τὸν Ἰππόδρομον τοῦ Λυκαίου ὡς καὶ περὶ τὸν Ναὸν τοῦ Παρρασίου Ἀπόλλωνος καὶ τὸν Ναὸν τοῦ Νομίου Πανός· εἰς τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἐν Κωτίλῳ, εἰς τὴν ἐν Λυκοσούρα ἀνασκαφὴν τοῦ Μεγάλου τῆς Δεσποίνης, εἰς ἀνασκαφὰς θολωτῶν τινων μυκηναϊκῶν τάφων ἐν τῇ Μεσσηνιακῇ Πύλῳ καὶ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Βόλου· εἰς ἀνασκαφὴν ἐπὶ τῆς Πηνυκὸς δι' ἧς καθώρισε τὴν ἀρχαιοτέραν τῆς μορφῆν καὶ τὴν πιθανὴν χρονολογίαν τοῦ μεγάλου ἀναλήματος· εἰς ἀνασκαφὰς γενομένας ὑπ' αὐτοῦ ἐν Χίῳ εἰς διάφορα νεκροταφεῖα καὶ εἰς τὸν αὐτόθι Ναὸν τοῦ Φαναίου Ἀπόλλωνος· εἰς τὴν ἐν Σμύρῃ γενομένην ἀνασκαφὴν τοῦ Γεροντικοῦ τῆς Νύσης καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς παραμεινανδρίου πόλεως Νύσης. Σπουδαιότατη εἶναι ἰδίως ἡ ὑπὸ τοῦ Κουρουνιώτου γενομένη συμπλήρωσις τῆς ἀνασκαφῆς τῆς Ἐλευσίνος, ἐξ ἧς ἦλθον εἰς φῶς ἀξιολογώτατα εὐρήματα, διαλύσαντα πολλὰ σκοτεινὰ σημεῖα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης. Ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν ὁργάνωσιν τῶν Μουσείων τοῦ Κράτους τὸ ἔργον τοῦ Κουρουνιώτου ὑπῆρξε σημαντικόν, διότι οὐ μόνον κατήρτισε κατὰ μέγα μέρος τὸ Μουσεῖον τῆς Ὀλυμπίας, ὡς ἐπίσης τὸ μικρὸν Μουσεῖον Λυκοσούρας, τὸ νέον Μουσεῖον Πειραιῶς καὶ τὸ Μουσεῖον Ἐλευσίνος, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Ἐθνικῷ Μουσεῖῳ ἔκαμε κατὰ τὰς τῆς Αἰγυπτιακῆς συλλογῆς καὶ διαρρυθμίσιν νέων τινῶν αἰθουσῶν αὐτοῦ. Ἐπὶ πλέον ἀπὸ ἱκανῶν ἐτῶν ὁ Κουρουνιώτης ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν ἀείμνηστον Ἀριστόφορον εἶχεν ἀναλάβει τὰς ἀνασκαφικὰς ἐργασίας πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος.

Τοιοῦτου μέλους τὴν ἀπώλειαν πενθεῖ ἡ Ἀκαδημία. Οἱ συνάδελφοί του συνώδευσαν τὸν νεκρὸν του μέχρι τοῦ τάφου καὶ ἐντολῇ τῆς Συγκλήτου ὁ Γεν. Γραμματεὺς αὐτῆς κ. Οἰκονόμος ἀπηύθυνε τὸν τελευταῖον χαιρετισμόν. Ἡ Ἀκαδημία θὰ διατηρήσῃ ἀτίδιον τὴν ἀνάμνησιν τοῦ Κωνσταντίνου Κουρουνιώτου. Παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς, ἵνα τιμῶντες τὴν μνήμην του ἐγερωθῶμεν καὶ τηρήσωμεν ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆν!